

[Lykketoft]

gen på hidtil, været et tveægget sværd. Fremtidens store kursgevinstspekulanter bliver beskattet af gevinster, men de kan ikke komme af med deres tab ved fradrag i anden indkomst. Reglerne bliver mere forudsigelige, mere administrerbare, og begge dele er efter min opfattelse væsentlige fremskridt.

Samtidig forsvinder kontantlånsordningen for realkredit, så långivers kursgevinst bliver låntagers kurstab. Det sparer statskassen for et efterhånden måske begrænset tab, og det fastholder især kreditforeningernes interesse i at udstede obligationer med en pålydende rente tæt ved markedrenten.

Der har været nogen diskussion om, hvorvidt man så ville se papirer med en højere pålydende rente end markedrenten. Jeg tror for det første ikke, det ville have så stor interesse for folk at købe sådanne papirer, fordi risikoen for, at de blev indfriet til pari, jo ville være en dæmper på det. Men i øvrigt er det jo noget, der helt klart kan styres af boligministerens reguleringsbeføjelse på dette område og såmænd også igennem de kommende skatteregler for kreditforeningerne. Derfor er kritikken af kontantlånsordningens afskaffelse ud fra alle synspunkter svagt begrundet, og den hviler naturligvis også på, at mange af dem, der startede kritikken, ikke kendte dette lovforslag om kursgevinstbeskatningen, da de kom med deres kritik.

Berlingske Tidende hævdede i sin leder den 1. oktober 1985, at kontantlånenes skæbne skulle være et godt eksempel på principrytteri og pedanteri. Man gik så vidt, at man gav det betegnelsen »en Lykketoft«, og man sammenlignede det med måleenhederne i fysikkens verden, volt og ampère og sådan noget. Hertil vil jeg sige, at bortset fra at kontantlånenes afskaffelse faktisk ikke er nogen specielt socialdemokratisk opfindelse, men udtryk for en fælles erkendelse hos forligspartierne, så er sammenligningen med elektricitetens verden i øvrigt ikke helt malplaceret, for selvfølgelig er det helt afgørende, at man udformer sin skattelovgivning sådan, at der ikke et enkelt sted i reformkomplekset er overgang i systemet. Det er nødvendigt, at alle sikringerne er i orden, og hvis man vil kalde det for »en Lykketoft«, så er det helt i orden for mit vedkommende.

Det lovforslag om kursgevinstordning, der her er til behandling, betyder i øvrigt ikke, at kursgevinster på obligationer og pantebreve

helt forsvinder. Det har heller ikke været hensigten, men de store, de forudsigelige, de skatteplanlagte skattefrie kursgevinster afskaffes, og kan vi – hvad alle jo er interesserede i og gerne vil medvirke til – føre en stabil økonomisk politik, så vi ikke får store, uforudsigelige kursudsving som resultat af svingende markedrente, så vil vi også kunne undgå de uforudsigelige kursgevinster og kurstab i fremtiden. Derfor vil lovforslagets fremsættelsesdato den 2. oktober 1985, hvor lovgivningen træder i kraft for nogle dispositioner vedkommende, være en vigtig skæringsdag i arbejdet med at sanere et indkomstkattesystem, som vi alle har været enige om var gennemhullet og udlevet.

Det er jo sådan, at de øvrige resultater af forligspartikredsens arbejde i hurtig rækkefølge vil komme frem til folketingets behandling. Jeg kan for socialdemokratiets vedkommende tilsige en meget aktiv medvirken til, at det sker, og en meget aktiv vilje til at sikre, at ingen, som måtte have ønsker om at forhindre eller skamfere skatteforliget undervejs i udmøntningen, vil få heldet med sig. Vi i socialdemokratiet vil vise al mulig god vilje til, efter grundig udvalgsbehandling naturligvis, at få denne reformlovgivning i dens helhed effektivt på plads, også i så god tid, at borgere og administration får mulighed for at tilvænne sig og tilpasse sig til de nye regler og systemer, og vi er overbeviste om, at også de andre forligspartnere har samme holdning.

Aagaard (KF):

Lovforslagene, som vi i dag har til første behandling, er jo en del af den aftale, seks partier har indgået om en skattereform, og drejer sig hovedsagelig om reglerne for den skattemæssige behandling af gevinster og tab på alle slags pengefordringer.

Vi er enige i, at den vigtigste ændring i forhold til gældende lovgivning er forslaget til en ny kursgevinstordning, som jo vil betyde, at obligationer og pantebreve ikke udstedes med en indbygget mulighed for kursgevinst og dermed en større tilbagebetaling til långivere end det beløb, der oprindeligt er ydet som lån.

En betingelse for at undgå beskatningen af eventuelle kursgevinster vil altså i fremtiden være, at man opfylder kravet om en forrent-